Súd:	Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka:	6Csp/50/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu:	5419201447
Dátum vydania rozhodnutia:	09. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Jana Veselá
ECLI:	ECLI:SK:OSDK:2020:5419201447.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín, sudkyňou JUDr. Janou Veselou v spore žalobcu: POHOTOVOSŤ, s.r.o., so sídlom 811 09 Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpeného JUDr. Katarínou Hegedüšovou, advokátkou s miestom výkonu činnosti 841 05 Bratislava, Majerníkova 3479/3A, proti žalovanému: B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom mesto V., t. č. na neznámom mieste, o zaplatenie sumy 200,- eur s príslušenstvom, takto

r o z h o d o l :

I. Súd konanie z a s t a v u j e v časti o zaplatenie odplaty vo výške 16,- eur, poplatkov za upomienky vo výške 180,- eur, zmluvnej pokuty vo výške 33,- eur a zmluvného úroku z omeškania vo výške 44% ročne zo sumy 200,- eur od 27.10.2015 do zaplatenia.

II. Vo zvyšnej časti súd žalobu z a m i e t a.

III. Žalovanému sa voči žalobcovi náhrada trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou, doručenou tunajšiemu súdu dňa 25.10.2019, žalobca žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie istiny vo výške 200,- eur, odplaty vo výške 16,- eur, poplatkov za upomienky vo výške 180,- eur, zmluvnej pokuty vo výške 33,- eur, zmluvného úroku vo výške 44 % ročne zo sumy 200,- eur od 27.10.2015 do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 216, eur od 27.10.2016 do zaplatenia.

2. Žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXX zo dňa 27.10.2015 uzatvorenej podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení žalobca, ako veriteľ, poskytol žalovanému, ako dlžníkovi, úver vo výške 200,- eur, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť a zaplatiť odplatu pri poskytnutí finančných prostriedkov a úrok spojený so spotrebiteľským úverom. Odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov je vo výške 16,- eur a úrok vo výške 44% ročne z poskytnutého úveru. Termín konečnej splatnosti bol dohodnutý na 27.10.2016. V zmysle Všeobecných podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa žalobca a žalovaný dohodli, že ak spotrebiteľ neuhradí celkovú čiastku úveru v lehote dohodnutej v zmluve o spotrebiteľskom úvere, žalovaný sa zaväzuje žalobcovi zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 33,- eur. Vzhľadom na to, že žalovaný neplnil riadne a včas svoj záväzok v zmysle dohodnutých podmienok, čím porušil dojednania predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere a stratil výhodu splátok, žalobca vyzval žalovaného na úhradu jeho záväzku. V zmysle Všeobecných podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa žalovaný zaviazal uhradiť žalobcovi za každú zaslanú upomienku čiastku 30,- eur, t. j. celkom vo výške 180,- eur. Žalovaný doposiaľ uhradil žalobcovi sumu vo výške 0,- eur.

3. Žalovaný má, podľa výsledkov lustrácie v Registri obyvateľov, trvalý pobyt na adrese mesto V., a to od 16.09.2011. Vzhľadom na uvedené mu súd žalobu (vrátane príloh) doručoval na adresu uvedenú v žalobe (V.), a to prostredníctvom poštového podniku, ako aj prostredníctvom policajného orgánu. Doručovanie bolo v oboch prípadoch neúspešné (č. l. 48 a 50 spisu). Súd následne zisťoval pobyt, prípadne adresu žalovaného prostredníctvom Mestského úradu V., ktorý súdu oznámil, že nevie, kde sa menovaný môže toho času zdržiavať, údaje o zamestnaní nevedie a nie sú mu známe telefonické, či emailové kontakty na žalovaného. Uvedený úrad súčasne oznámil, že na adrese V. má prihlásený trvalý pobyt jeho syn M., nar. XX.XX.XXXX, ktorému súd následne (prostredníctvom poštového podniku) dňa 14.04.2020 doručil výzvu na zistenie pobytu, resp. adresy a kontaktov na žalovaného. Na predmetnú výzvu však syn žalovaného nijako nereagoval. Nakoľko súd zistil, že žalovaný sa nenachádza ani v evidencii Zboru väzenskej a justičnej stráže, pre doručovanie žaloby (vrátane jej príloh) súd zvolil postup podľa § 116 ods. 2 prvá veta CSP a dňa 05.05.2020 na úradnej tabuli, ako aj na webovej stránke súdu zverejnil oznámenie o podanej žalobe, odkiaľ bolo toto oznámenie „zvesené“ dňa 08.06.2020. V zmysle § 116 ods. 2 druhá veta CSP, žaloba sa považuje po 15 dňoch od zverejnenia oznámenia za doručenú, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie. V danom prípade tak došlo k doručeniu žaloby dňa 20.05.2020.

4. Spolu so žalobou bolo žalovanému doručené aj uznesenie č. k. 6Csp/50/2019-44 zo dňa 27.11.2019, ktorým bol žalovaný vyzvaný, aby sa v lehote 10 dní od doručenia žaloby k nej písomne vyjadril, a to či žalobcom uplatnený nárok uznáva alebo nie a v prípade, že ho neuznáva, nech uvedie vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, označí a predloží ďalšie dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

5. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

6. Súd na prejednanie veci nariadil pojednávanie, ktoré sa uskutočnilo dňa 09.07.2020. Žalobca bol na pojednávanie predvolaný prostredníctvom svojej právnej zástupkyne, ktorá predvolanie na pojednávanie prevzala dňa 23.06.2020. Následne, podaním súdu doručeným dňa 07.07.2020, žalobca žiadal o konanie v jeho neprítomnosti, ako aj v neprítomnosti jeho právneho zástupcu. Žalovanému súd predvolanie doručoval, postupujúc podľa ust. § 106 ods. 3 prvá veta CSP, oznámením na úradnej tabuli a webovej stránke súdu, pretože žalovaný nemá v Registri obyvateľov SR evidovanú adresu a nebolo tak možné aplikovať § 116 ods. 3 CSP. V zmysle § 106 ods. 3 druhá veta CSP došlo k doručeniu predvolania žalovanému dňom 08.07.2020, pretože oznámenie bolo zverejnené na úradnej tabuli a webovej stránke súdu dňa 23.06.2020.

6. Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru, že boli splnené podmienky na vykonanie pojednávania v neprítomnosti strán sporu a právnej zástupkyne žalobcu, nakoľko strany sporu boli na pojednávanie riadne predvolané a žiadna z nich nežiadala o odročenie pojednávania.

7. Pred pojednávaním, dňa 06.07.2020, bolo súdu doručené späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie odplaty vo výške 16,- eur, zmluvného úroku vo výške 44% ročne zo sumy 200,- eur od 27.10.2015 do zaplatenia, poplatkov za upomienky v sume 180,- eur a zmluvnej pokuty vo výške 33,- eur.

8. Postupujúc podľa ust. § 145 ods. 2 CSP súd konanie v tejto späťvzatej časti zastavil bez toho, aby zisťoval prípadný nesúhlas žalovaného s týmto úkonom žalobcu, pretože k späťvzatiu došlo pred prvým pojednávaním, resp. skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu, pričom na daný spor sa nevzťahuje ust. § 146 ods. 2 CSP.

9. Vzhľadom na uvedené, predmetom konania ostal nárok žalobcu na zaplatenie istiny vo výške 200,- eur a 5% úroku z omeškania ročne zo sumy 216,- eur od 27.10.2016 do zaplatenia.

10. Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie, ktoré spočívalo v dokazovaní zmluvou o spotrebiteľskom úvere z č. l. 10 spisu, ako aj jej neoddeliteľnou súčasťou - Všeobecné podmienky poskytnutia spotrebiteľského úveru (č.l. 5 spisu) a tiež výpisom z obchodného registra na žalobcu (č. l. 20 spisu).

11. Vykonaným dokazovaním súd zistil, že dňa 27.10.2015 bola medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom uzavretá s poukazom na zákon č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere VS /č. zmluvy/ XXXXXXXXX (ďalej len „zmluva“). Predmetom zmluvy bolo poskytnutie

bezúčelového spotrebiteľského úveru vo výške 200,- eur. Žalovaný sa v zmluve zaviazal zaplatiť celkovú čiastku 304,- eur, ktorá okrem poskytnutého úveru (200,- eur) pozostávala zo sumy 16,- eur ako odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov, čo predstavuje ročnú percentuálnu mieru nákladov (ďalej len „RPMN“) vo výške 8% a ďalej zo sumy 88,- eur ako vyčísleného dohodnutého úroku vo výške 44 % ročne z poskytnutého úveru až do jeho úplného uhradenia v dohodnutom termíne. Celkové navýšenie úveru tak predstavovalo sumu 104,- eur (16,- eur + 88,- eur). V zmluve bola uvedená priemerná hodnota RPMN vo výške 24,67 % a termín konečnej splatnosti úveru bol stanovený na deň 27.10.2016. Zmluvné strany si zároveň dojednali, že ak žalovaný neuhradí celkovú čiastku úveru v dohodnutej lehote, je povinný zaplatiť žalobcovi zmluvnú pokutu vo výške 33,- eur. Zmluvné strany si taktiež dojednali, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi za každú zaslanú upomienku čiastku 30,- eur, a to do 5 dní od doručenia písomnej výzvy na úhradu. Na konci zmluvy o úvere v časti označenej ako Potvrdenie o spôsobe poskytnutia úveru je uvedené, že žalovaný vlastnoručným podpisom potvrdzuje, že úver žiada poskytnúť zmenkou s tým, že svojim podpisom zároveň potvrdzuje prevzatie zmenky.

12. Uvedená úverová zmluva je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len “zákon č. 129/2010 Z. z.“), na čo možno usudzovať už zo samotného označenia zmluvy (zmluva o spotrebiteľskom úvere), ako aj úvodného textu zmluvy, kde je uvedené, že je uzavretá podľa zákona č. 129/2010 Z. z. Daná zmluva spĺňa definíciu zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ust. § 2 písm. a), b), d) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy.

13. Žalobca v žalobe uviedol, že žalovaný doposiaľ nezaplatil žiadnu sumu.

14. Podľa ust. § 11 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

15. V danom prípade bola v zmluve o úvere nesprávne uvedená RPMN vo výške 8 %, pretože táto zohľadňuje navýšenie istiny úveru len o sumu 16,- eur definovanú v zmluve o úvere ako odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov, hoci celkové navýšenie úveru, t.j. celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom (ktorými sú podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov) predstavovali sumu 104,- eur. Táto suma bola tvorená okrem „odplaty“ vo výške 16,- eur aj zmluvným úrokom vo výške 44 % ročne z poskytnutého úveru až do jeho úplného uhradenia, čo v prípade riadneho splatenia úveru v dohodnutom termíne predstavovalo sumu 88,- eur. V zmluve o úvere tak bola nesprávne uvedená RPMN v neprospech spotrebiteľa, pretože táto mala byť uvedená minimálne vo výške 52% (výška RPMN pri odplate 16,- eur 8% plus úrok 44%). Z tohto dôvodu je tak poskytnutý úver bezúročný a bez poplatkov.

16. Podľa ust. § 11 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa).

17. Súd vzhľadom na záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru uzaviera, že ak žalobcovi vznikol voči žalovanému nejaký nárok, tak môže ísť len o nárok na vrátenie istiny úveru v sume 200,- eur vrátane príslušného úroku z omeškania.

18. Vzhľadom na spotrebiteľský charakter žalovaného nároku a čas podania a zároveň doručenia žaloby na súd (dňa 25.10.2019), súd s poukazom na § 54a Občianskeho zákonníka účinného od 05.12.2018 skúmal, či právo zo spotrebiteľskej zmluvy nie je premlčané, pretože takéto právo žalobca nemôže vymáhať, t. j. úspešne uplatniť v súdnom konaní.

19. Žalobca v žalobe uviedol tvrdenie (ktoré žalovaný nerozporoval a stalo sa tak podľa § 151 ods. 1 CSP nesporným), že „vzhľadom na to, že žalovaný neplnil riadne a včas svoj záväzok v zmysle dohodnutých podmienok, porušil dojednania predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere a stratil výhodu splátok....“

20. V nadväznosti na uvedené, ako aj vzhľadom na text danej zmluvy (odsek 3 druhá veta zmluvy), v ktorom je uvedené, že spotrebiteľ sa zaväzuje zaplatiť celkovú čiastku v sume 304,- eur, ak nie je dohodnuté inak, do 27.10.2016, súd (súčasne s predvolaním na pojednávanie) vyzval žalobcu, aby najneskôr na termín pojednávania oznámil, či došlo medzi stranami sporu k dohode o inej splatnosti celkovej čiastky úveru 304,- eur než v termíne 27.10.2016 a v prípade, že bola táto dohoda vyhotovená písomne, aby ju súdu zaslal najneskôr na termín pojednávania. Právna zástupkyňa žalobcu v rámci podania obsahujúceho čiastočné späťvzatie žaloby oznámila, že žalobca so žalovaným uzatvoril Dohodu o plnení v splátkach k zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, ktorá bola uzatvorená v rovnaký deň ako zmluva o spotrebiteľskom úvere. Na základe neplnenia v zmysle dohody tento dodatok podľa bodu 3 dohody zanikol od počiatku, nakoľko žalovaný porušil dohodu a to v časti neuhradenia ktorejkoľvek splátky riadne a včas po dobu dlhšiu ako 4 mesiace a splatnosť úveru nastala podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere dňa 27.10.2016.

21. Predmetnú dohodu o plnení v splátkach súdu žalobca, resp. jeho právna zástupkyňa, nedoručili.

22. V konaní tak nebolo sporné, že medzi stranami sporu bolo dojednané vrátenie úveru v splátkach a žalovaný tým, že žalobcovi nepoukázal žiadnu sumu, nezaplatil žiadnu zo splátok. Avšak bez toho, aby bola súdu predložená dohoda o plnení dlhu v splátkach súd nemohol považovať za preukázané, že nezaplatením splátky po dobu dlhšiu ako 4 mesiace právo na plnenie dlhu v splátkach zaniklo a splatnosť dlhu nastala podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere, t. j. dňa 27.10.2016. Súd pritom žalobcu výslovne vyzval na predloženie tejto dohody, a to (aj) za účelom posúdenia otázky premlčania, resp. nepremlčania nároku.

23. Pokiaľ pritom žalobca tvrdil, že zaplatenie dlhu bolo dohodnuté v splátkach (a existenciu dojednania o zániku práva na splátky nepreukázal), tak súd nemohol vychádzať zo záveru, že nárok žalobcu na vrátenie istiny úveru je nepremlčaný a daný nárok mu priznať.

24. Podľa ust. § 54a Občianskeho zákonníka, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

25. Vychádzajúc zo znenia vyššie citovaného ustanovenia je zrejmé, že k tomu, aby dodávateľ mohol od spotrebiteľa právo zo spotrebiteľskej zmluvy vymáhať, t. j. úspešne ho uplatniť na súde je potrebné, aby šlo o právo nepremlčané. Vzhľadom na uvedené, dôkazné bremeno ohľadne preukázania skutočnosti, že uplatnený spotrebiteľský nárok je nepremlčaný znáša dodávateľ (tu: žalobca). V danom prípade súd konštatuje, že žalobca toto bremeno neuniesol, pretože súdu neposkytol dôkazy, ktoré by mohli byť podkladom pre jednoznačný záver o nepremlčaní žalovaného nároku v situácii, kedy stav danej veci bol taký, že vymáhaná pohľadávka mohla byť úplne, prípadne sčasti premlčaná (splatnosť dlhu bola totiž dohodnutá splátkach a keďže splatnosť celého dlhu bola dohodnutá na 27.10.2016, je zrejmé, že splatnosť splátok bola dohodnutá v rozmedzí od 27.10.2015 /deň uzavretia zmluvy/ do 27.10.2016). Hoci dohodou o plnení dlhu v splátkach, v zmysle ktorej malo dôjsť k strate výhody splátok a tým k „obnoveniu“ splatnosti dohodnutej v zmluve o spotrebiteľskom úvere, žalobca disponoval, (keďže netvrdil, že by ho nemohol bez svojej viny predložiť), tento dôkaz, napriek tomu, že ho súd na to vyzval, súdu nepredložil. V spore tak nastala situácia, že súd z tvrdení žalobca vedel o tom, že vrátenie celkovej čiastky úveru bolo dohodnuté v splátkach, ktorých splatnosť musela nastať do 27.10.2016, ale nemal preukázané, že právo na plnenie dlhu v splátkach zaniklo (a kedy) a tým sa stal dlh splatným tak ako bolo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

26. Takúto procesnú situáciu súd vyhodnotil v neprospech žalobcu tak, že pokiaľ tento nepreukázal, že nárok je nepremlčaný, tak priznaniu nároku bráni zákonná prekážka vyplývajúca z ust. § 54a Občianskeho zákonníka. Pre existenciu tejto prekážky, súd žalobu, v časti nedotknutej čiastočným späťvzatím, zamietol.

27. O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovení § 256 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP, v zmysle ktorých právo na plnú náhradu trov konania vzniklo žalovanému, pretože pokiaľ ide o zastavenú časť konania, zastavenie zavinil výlučne žalobca. Žalobca totiž nepreukázal, že dôvody späťvzatia vznikli v súvislosti so správaním žalovaného po začatí sporu. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol, čo

predstavuje plný úspech žalovaného. Napriek vzniku práva žalovaného na náhradu trov konania, súd mu proti žalobcovi žiadne trovy konania nepriznal, pretože je vylúčené, aby žalovanému nejaké trovy konania vznikli. Žalovaný sa totiž sporu osobne a ani inak nezúčastňoval, v spore nebol zastúpený a v spore mu nevznikla, resp. nemohla vzniknúť ani žiadna poplatková povinnosť.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 127 ods. 1 a 2 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, jeho podpísania a uvedenia spisovej značky tohto konania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) - § 363 CSP.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).